

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Populi Nr. 15.
Telefon Nr. 12.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Frecuentarea școalelor.

II.

(m.) După școalele superioare și medii se trecem la școalele populare. Am constatat în articolul precedent, că numărul studenților noștri la școalele superioare și medii e prea mic și am arătat pedecile principale, ce ne stau în cale și cari se iau drept scuze de către unii din noi. Am accentuat însă, că nu numai împrejurările și pedecile neîntinătoare de noi sunt vina la mica frecvență, ci și noi însine.

Dacă aceasta o putem zice la școalele superioare, apoi cu atât mai mult se poate aplica la școalele populare. Frecvența școalelor noastre populare e foarte slabă în comparație cu alte popoare din patrie. În privința aceasta patru popoare ne întrec și abia urmărim noi în al cincilea loc. Pe când la Germanii din Ungaria din 1000 de băieți obligați frecventează școala populară 925, pe când la Slovaci, Maghiari și Serbi numărul celor ce cercetează școala trece peste 800, la noi scade sub 800. Așadar din fiecare 1000 de băieți români mai mult de 200 rămân fără nici o cunoștință de carte, rămân analfabeți pe toată viața.

Ce se fie cauza la aceasta? Aflăm oare și aci scuze optimiste noștri? Da, de sigur. Eată scuza principală a lor: poporul se îngrozește de școală, fiindcă școala costă bani și subtrage și pe băieții dela lucrul, care li-se poate încredința lor. Așa este aceasta la orice popor — zic ei. Da așa este, dar se vedem numai, cum și pe ce cale ajuns-a poporul francez la acea fericită stare, încât deși instrucția populară în Franța nu e obligativă, țăranul francez își trimite de bună voie băiatul la școală.

Pe ce cale a ajuns el să se convingă, că școala este o binefacere și prin urmare trebuie cercetată, întocmai cum trebuie să cercetăm biserica, ca să ne izbăvim de păcate? Pe calea aceea, că generații de-arindul frunții din orașe și frunții dela țeară l-au convins despre necesitatea științei de carte, și în teorie și în praxă, și aceasta a intrat în conștiința lui.

Dar se nu mergem așa departe, căci exemple analoage aflăm și la noi. În satul, unde este preot harnic și învățător la locul său, necesitatea învățământului a intrat și la noi în conștiința poporului. Ți-e drag să cercetezi un astfel de sat! Biserica și școala sunt ținute în ordine, — din generația mai tinere nu este mai nimenea, care se nu știe carte și folosul cultivării poporului se vede,

căci comuna progresează în bunăstare. Ici și colea dăm de asemenea sate, când și când se scrie și în ziare despre câte unul. Mai zilele trecute s'a scris prin ziarele noastre o notiță, că comuna *Somoștelnic* (comit. Târnavei-mici) este în stare culturală înfloritoare. Și aceasta se atribuie drept merit conducătorilor comunei.

La aceasta am voit să ajungem și noi și constatăm, că vina la frecvența slabă a școalei o purtăm noi, frunții noștri dela țeară. Unde acestia sunt harnici și luminează poporul, el își dă bucuria băieții la școală și aduce jertfe pentru susținerea ei. Știm noi, că sunt ici-colea și pedeci. Sunt sate de ale noastre în munți, cari sunt împrăștiate și astfel cercetarea școalei e îngreunată. În alte locuri, mai cu seamă în comune mestecate cu Maghiari și unde primăria e ungurească, autoritățile noastre școlare nu au nici un sprijin și primăria nu ia măsuri, ca părinții să-și trimită băieții la școală, căci li place ca Românii să rămână neștiutori de carte.

Aceste însă nu sunt pedeci de neînvinș. Și tocmai în astfel de sate trebuie să pășească mai cu energie preotul și alți frunți de ai noștri. Totul dela aceasta atâră. Dacă conducătorii își fac datoria, băieții țăranului vor frecventa tot mai mult școala.

În măsura în care va dispăre îndolența și nepăsarea conducătorilor față de școală, în aceeași măsură va scăde și numărul analfabeților noștri. Și aceasta trebuie să ne fie una din principalele noastre țințe.

Sibiu, 11 Martie.

Interpelația dlui Flea. Ziarele ce ne sosesc din București ascriu multă importanță, pentru politica internă a României, interpelației, ce dl *N. Flea* a adresat guvernului.

Eată după *Drapelul* un raport despre ședința dela 5 Martie, în care s'a anunțat această interpelație:

„Dl *N. Flea* anunță următoarea interpelație:

Am onoare a interpela pe dl președinte al consiliului asupra situației guvernului față cu organizația și cu programul partidului liberal și asupra sistemului de guvernare cu totul opus acestui program.

Dl *P. S. Aurelian*. Declar, că mă asociez la această interpelație.

Dl *V. Lascăr*. Declar, că mă asociez și eu la interpelația dlui Flea.

Dl *Emil Costinescu*. Și eu mă asociez la această interpelație.

Dl *Em. Porumbaru*. Declar, că mă asociez și eu.

Domnii Ștefan C. Șendrea, Poenaru-Bordea și Al. Enacovic se asociază asemenea la interpelația dlui Flea.

(Declarațiunile dlor deputați cari s'au asociat la interpelația dlui Flea, sunt aco-

perite cu aplauze prelungite și produc în audiență mare senzație).

Se intră în ordinea zilei.

— Interpelația aceasta se va desfășura mâine, Sâmbătă.

Dl Iașa Tomici, cunoscutul publicist sârb, a luat conducerea ziarului *Zastava*, în locul dlui *Dr. Em. Gavrilă*. Dl Tomici este ginerele vestitului martir sârb, *Svetozar Miletić*.

Dela frați la frați. Moartea tragică a deputatului italian *Cavallotti*, a dat nou prilej de a se manifesta solidaritatea și frăția între Români și Italiani. Eată cum s'au desfășurat aceste manifestațiuni.

În ședința dela 5 Martie n. a camerei române dl deputat *N. Flea* anunță adunării moartea marelui democrat italian *Cavallotti*, un bun filo-român, care a căzut victimă acelei nenorocite prejudecăți care există și la noi: dușul. Oratorul crede a fi interpretul întregii adunări, rugând biroul să exprime familiei regretatului filo-român profunda durere ce o resimte camera română de pierderea acestui bărbat de stat al Italiei. (Aplauze prelungite și unanime).

Dl președinte declară, că va îndeplini dorința unanimă a camerei.

Asemenea s'a făcut în ședința din 6 Martie a senatului român, unde propunerea a făcut-o dl senator *Sefendache*.

Acum cetim prin ziarele din Budapesta următoarea telegramă:

Roma, 9 Martie. La începutul ședinței camerei președintele de cetire următoarei telegramă:

„Camera română în condoleanță frățască cu camera italiană a însărcinat azi biroul său să dea expresiune durerei sale din prilejul pierderii grozave ce a îndurat camera italiană prin moartea deputatului *Cavallotti*.”

Semnăt „președintele camerei române”.

— Președintele *Biancheri* crede a răspunde sentimentului general al camerei adresând o mulțumire către președintele camerei națiunii-sorori. (Vii aprobări).

Un manifest. „Epoca” spune, că comitetul național studențesc din Iași a redactat un manifest prin care face apel, ca toți Românii să formeze un partid național mai presus de partidele politice din țeară, și să ajute din toate puterile lupta Românilor din Ungaria.

„Nebunul”. Sub titlul acesta „*As drile*”, deputatul maghiar *Rohonczy Gedeon* a scos o broșură de 100 pagini, în care și-a adunat toate vorbirile, atât de senzaționale la timpul său, ce a rostit în chestiunea socialismului agrar.

Visita oficerilor români.

Știrile ce am publicat ieri asupra acestei chestiuni și, în legătură, despre procesul monstru din *Tirgul-Mureșului*, al cărui izvor este tocmai în cercul oficerilor unguri dela honvezi, au produs pretutindenea o dureroasă surprindere. Lumea se miră mai ales de rolul șpănului *Maurer* dela Brașov, care decorează acum totul cu tricolor românesc, pe când de pe pieptul damelor române au fost rupte, de către gendarmi, cocardele naționale, ear' junilor ficioși din Brașov și chiar studenților dela liceu li-s'au făcut atâtea prigoniri pentru aceste insignifi. Se remarcă același rol fals al dlui șpăn, ca și la dl rector al universității din Pesta dragostea fațărită ce o arată limbii române și interesul pentru „vieța spirituală” a poporului nostru.

Ziarele ungurești exploatează deja și această vizită în același fel cum au exploatat vizita Regelui *Carol* la Budapesta.

Așa face între altele *Brassó Lypok* din Brașov. Eată ce ne spune „*Gazeta Transilvaniei*”:

„Nu s'a putut stăpâni nici chiar foita ungurească din Brașov de a nu-și desfășura sovinișmul în exploatarea evenimentului din chestiune, scriind, că vizitele acestora oficeresti n'ar însemna nici mai mult, nici mai puțin, decât desavunerea „extremilor Valahi” din partea cercurilor oficiale și serioase ale României ș. a. ș. a.”

Foarte firesc că rea impresiune a făcut vizita proiectată și la București, unde indignarea se poate manifesta mai hotărât.

„*Drapelul*” se ocupă de nou într'un articol bătător la ochi, de această afacere.

„Cum se schimbă situațiile și oamenilor în lumea aceasta!” exclamă „*Drapelul*” — și desfășurându-și articolul încheie astfel:

„De unde am plecat și unde am ajuns în chestia națională! Ce schimbare într-o așa de scurtă vreme, și cât se potrivește de bine cuvintele de laudă spuse mai deunăzi la adresa guvernului de oficiul ungurec *Pester Lloyd*!”

Pentru a se înțelege aluziunea ce se face la „*P. Lloyd*” trebuie să spunem, că la 20 Febr. n. a apărut în organul nemțesc al guvernului maghiar o corespondență din *București*, în care se scriau și următoarele:

„Dacă — cum voesc aurelianștii, — un guvern liberal ar trebui să ție toate promisiunile date în timpul opoziției contra guvernului *Catargiu-Carp* — el ar comite cu aceasta o sinucidere și ar răpi partidului capacitatea de a guverna.

„Așa de pildă, în chestia națională.

„Ceea-ce a contribuit să dea primului cabinet o existență temeinică a fost tocmai tactul de adevărat om de stat, cu care șeful guvernului a știut îndată după venirea sa la cârmă, prin cunoscutul său discurs la Iași.

să împrăști îndoilele statului amic vecin, îndoilei justificate prin atitudinea din opoziție a liberalilor în chestia ardelenă.

„Dacă partidul liberal la comis greșeala de a se servi de chestia națională ca de o armă de partid, guvernul Sturdza a îndreptat pe deplin această greșală — și rău faceai liberali cari vor să seoată din uitare amintirile neplăcute respective.”

La aceasta se provoacă „*Drapelul*” în citatul de mai înainte.

Grigorie T. Brătianu.

Sibiu, 11 Martie.

„*Românismul*”, sfânt și mare ideal de înfrățire Te 'ncălzia, pune în tine viața întregului popor: De aceea întreaga-ți viață o închinaseși cu iubire Idealului acesta, aprigile luptător!...

N. Rădulescu-Niger.

La 1893, în această zi de 11 Martie, o veste tristă a sguduit toate inimile românești. Președintele „*Ligei culturale*”, tinărul G. T. Brătianu, entusiastul și devotatul naționalist, a murit în mod subit.

În noaptea de 10 spre 11 Martie lucruse până la 12 ore, ca de obicei, în birourile „*Ligei*”, căreia consacrase toată munca sa. În ziua următoare d. a. era așteptat la comitet; în locul lui însă veni teribila știre a morții sale.

Prin cine știe ce complicațiuni l'a fost prins un sgârciu la inimă, durmind în patul său, și sub cruntele dureri convulsive a căzut din pat și a rămas mort. Acolo a fost găsit la 12 ore din zi desfigurat, sub forța crâncenelor suferințe ce va fi avut să îndure acel nobil bărbat, care, se vede, a concentrat în inima sa mai mult sentiment și mai multă voință, decât poate suporta o inimă omească.

Eu n'am avut norocirea să-l văd și să-l cunosc. Dar printre noi, tinerimea universitară de atunci, trecea ca o bunăvestire renumele său și vestea faptelor sale. Idealul, ce-i încălzia sufletul și-i lumina cărarea, ne încălzia și lumina și pe noi pe toți. Figura lui simpatice nu era tuturor ca un simbol promițtor de bine și de strălucit viitor.

Cu atât mai grozavă ne-a fost vestea neașteptată a morții sale.

Eu eram atunci în Graz. *Aurel O. Popovici*, amic personal și intim al adoratului a primit o telegramă, și a rămas zdrobit, ca de un fulger din senin. Nu se poate descrie ce grozavă impresiune a făcut această lovitură asupra stegarului nostru falnic. Și din înmărmurirea ce l'a cuprins, am putut apoi deduce înconșurabilă pierdere, ce a îndurat neamul întreg.

Cine a fost Grigorie Brătianu?

Lăsa să ni-o spună, încât ni-o poate spune, glasul de durere ce a răsunat din toate părțile românești la știrea morții lui.

acolo, unde atunci voiu fi și — va trebui să te rogi pentru mine. Cugetul, că ai fi în stare să mă uiți, m'ar dura foarte mult, mai mult decât bătrânețele și moartea.

Mi-am aplecat fruntea pe mâna lui și plângeam cu hohot.

— Din când în când trebuie să cugeti la mine, mica mea Robertă, la bătrânul tău amic, care atât de mult te iubeste. Nu știu, de cât amor vei mai ave parte în viața ta; dar' așa cum eu te iubesc, nu te va iubi nimenea! Când tu erai lângă mine îmi uitam toate amintirile din trecut. Prea bine știu, că une-ori mă rîdeai, dacă îți vorbiam ca-gi-cum aș fi fost de o etate cu tine și când te temeam. Dar' gândește la toate astea cu cruțare, Robertă, și nu mă uita de tot. Să nu ne batem joc nici-când de amorul desaproapelui nostru.

Acum nu mai hărcăia și vocea îi era mai moale, mai lină.

— Ce pagubă — continuă el — că tu erai așa de tinere și eu așa de bătrân. Ce mult alta mi-ar fi fost viața, dacă la vârsta de 30 de ani aș fi putut cunoaște vre-o femeie asemenea ție.

(Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Baronul Delaborde.

— Roman —

de

Marcel Prevost.

(Urmare).

— Bine, atunci absolvă-mă de promisiunea ce-adinea-ori ți-o făcusem. Voesc să-ți spun ce s'a întâmplat între mine și baronul. Ca să-l pot face să înțeleagă, că d-l-a nu vei mai merge la el, ți-am spus că ai catar acut și că suferi de piept.

— Roberta suferă de piept? a întrebat Henry plin de îngrijire.

— Doamne ferește, Roberta e tocmai așa de sănătoasă ca d-l-a. Aceasta a fost numai o minciună nouă. Ah, dar' vezi dacă începi odată n'ai ce face. Ți-am zis deci, că Roberta e slabă la piept și ți-am interzis de a eși la stradă pe acest ger de Februarie. Am rugat și pe părinții ei, ca la primăvară s'o trimită în regiunile sudice.

Sărmanul baron, de l'ai fi văzut, cum s'a spărit!

— Apoi se ducea? — Oh, doctore! — aceasta nu ți-ar fi fost permis s'o faci; — ce să mă fac eu, dacă ea se ducea?

Am luat ton sever.

— D-l-a ești un egoist fără inimă; Roberta te-a grijit ca-și-cum ți-ar fi fiică. Nu ți-e rușine să gândești totdeauna tot numai la d-ta!

— Și nici nu-ți va lua rămas bun dela mine? a întrebat în ton atât de trist, încât îmi era milă de el.

— Firește, va mai veni odată la d-ta, dacă te vei purta înțelepțește.

Această promisiune l-a liniștit încâtva. Te rog, fă această ultimă vizită prietenului nostru, ia-ți rămas bun dela el, — aceasta cel puțin nu va fi minciună veritabilă. În ziua plecării d-tale cercetează-l încă odată.

Am cerut sfat dela Henry.

— Fă-o — mi-a zis el — suntem atât de fericici, încât nu avem dreptul de a fi nelămurători.

Ți-am remunerat cu o sărutare pentru acest răspuns.

— Ți mulțumesc, scumpule! De si fi zis ori-ce, te-aș fi ascultat. Dar' uite, mie mi-se pare, că nu am fi avut noroc, dacă aș fi plecat fără să procur bolnavului ultima bucurie.

Am hotărât să ținem nunta pe moșia noastră de lângă Ingrader, pentru-ca să ne

începem călătoria recreații de oboseala ospitalității. A doua zi vor veni apoi la noi la prânz părinții mei și mama lui Henry, și după aceea plecăm la San-Remo.

Crede-mă, dle abbé, că era să-mi uit de tot să-mi iau rămas bun dela baronul, dacă bărbatul meu — iubitul meu Henry — nu mi-ar fi adus aminte. Atât de fericită eram, că la urma urmelor pot fi singură numai cu el, încât îmi cădea greu să jertfesc și numai un minut din aceste momente.

— Ți ai promis, draga mea — mi-a zis Henry — și trebuie să-ți împlinești promisiunea. Poți însă să-ți croșești pe scurt vizita. Îndată dispuș să prindă caii și mergem la baronul. Tu vei intra la el, ear' eu te aștept în trăsură.

Vei petrece la el un pătrar de oră și după aceea mergem acasă. Astfel întreagă treaba putem s'o isprăvim într'un cias și numai pe câteva minute ne vom despărți.

Am făcut așa cum a zis el.

Nu-ți poți închipui, dle abbé, cât de mult s'a bucurat sărmanul baron, când a văzut pe mica lui amicică intrând la el, cu adevărat a prins de nou viață și părea așa de viu ca mai înainte.

— Roberta — a strigat el — și singură singurică!

Am ocupat loc lângă el și bucuria din-sului îmi cauza, adevărată fericire. Dacă eu

însă mi atât de fericită sunt, mi-ar plăce să fac și altora numai bine, cred că la adecă numai din egoism, pentru-ca cu atât mai profund să-mi simt a mea fericire. Astfel apoi nu m'a costat nici o osteneală să fiu față cu el mai afilabil decât ori-când înainte de asta. Mă privea cu dragoste și mirare, dar' era ceva cam neliniștit.

Nu știu cum, dar' e pe tine altceva decât de altă dată, — ești tu și totuși nu ești tu de tot. Ori doară te privesc cu alți ochi.

Tu-tutrea aceasta m'a pus în uimire. De mult timp nu-mi mai zise „tu”. Întreaga lui fire era altcum decât de altă-dată. De prima-dată a tratat cu mine simplu și natural și a renunțat la ori-ce forțate cochetării juvenile. Ah, și astfel mie-mi plăcea cu mult mai mult.

— Stai mult timp în Italia? m'a întrebat, în ce timp îmi țieina mâna în a dînsului și cu adevărat tremura de agitațiune.

— Trei săptămâni, așa cred, la nici un cas mai mult de o lună.

Ah, acesta e timp așa de lung — cine știe, ori de te-oiu mai vedea oare?

— Oh — am exclamat eu plângend — nu vorbi astfel, amicul meu.

La aparență a continuat liniștit:

— Da — când te vei reîntoarce nu mă vei mai afla. Trebuie să mă cercetezi

Trăbuna din 14 Martie 1898 scria:
„Român a fost mai presus de orice Gr. T. Brătianu. Din tinerețe încă inima lui bună, iubitoare, cu neîntrecută căldură bătea pentru cauza tuturor Românilor. De aceea în luptele politice militante nu-l văzuserăm îndărjii. Înfințându-se însă Liga el își găsi adevăratul teren de activitate.

„Azi G. T. Brătianu e mort! — E sfârșit să scrii acest cuvânt despre un suflet cu atâtă devotament pentru cauza mare a românismului. E tot atât de dureros când, căutând pe cine să-l înlocuiești, trebuie să te oprești laolalt. Onestitatea caracterului cu o rîvnă ce neteruptă la muncă îl îndemna pentru întreg poporul român, la puțin se află așa de fericit împreună cum era la G. T. Brătianu.”

Constituționalul, organul partidului jurnalist îl caracteriza astfel în prima zi a morții sale:

„Om cult, cu judecată dreaptă, de o onestitate exemplară, de un patriotism înflăcărat, Grigorie Brătianu a fost unul din elementele cele mai sănătoase ale națiunii.

Ca Român a fost un patriot gata în orice moment la sacrificii.

Moartea lui este o mare pagubă națională.”

„România-Jună” din Viena, care concentra reprezentanții tineri ai întreg neamului din toate părțile, își exprima astfel doliul său:

„Oastea falnică a cruciaților vor acoperi în doliu semnul crucii, căci s'a stins pentru totdeauna din fruntea lor cel mai integr general din marea campanie a luptelor pentru eliberarea sfântului tesaur al neamului românesc.

Falcii Carpați își pleacă încrețite frunzi, Petrele-Doamnei se cutremură, Hotinul și Balcanul secular se îmbracă în doliu.

Nici-când doina n'a răsunat mai jalnic, ca la momentul unde zac miile de speranțe ce erau legate de nobilul spirit, talent și devotament al unui om genial.”

Ear' la Paris, dl. Cantilă, unul dintre discipolii regretatului, celebra astfel memoria lui în ședința secțiunii de acolo a „Ligei”:

„El a știut, tocmai în aceste timpuri de vanitate, să lucreze fără să voiască a-și asigura o glorie personală; el a știut să reese din certurile mîrune de azi pe mâne pentru realizarea scopului său, pe care-l considera ca cel mai sfânt ideal al ori-cărui Român; el a știut și ni-a arătat că este o școală, care trăiește în o sferă ridicată și sîmănu unde nu trebuie să fie nici ură, nici discordie, nici interese meschin, școală, care ne poate da cele mai frumoase roade de iubire, libertate și frăție.”

La parastasul celebrat în capela română din Paris, în 19 Martie 1898, dl. George Morioan, un alt distins elev din școala lui Brătianu, zicea următoarele despre acumpul de funct:

„Într'un veac materialist ca al nostru și într'o națiune, care atât din punct de vedere al educației politice, cât și al sentimentului național este abia la începutul ei, Grigorie Brătianu, posedând o înaltă cultură câștigată într'o țeară din cele mai înaintate (Germania), era între Români un adevărat soare, care strălucia în mijlocul celor ce-l înconjurau, răspândind pretutindenea îndemnul la muncă și la sacrificii pentru binele național.”

Până și dușmanii noștri au prins admirațiune și respect de el.

Dr. Jancsó Benedek, unul din publiciștii maghiari, care mai mult s'a ocupat în mod serios cu chestiunea poveștelor în „Egyetértés” dela 27 Martie 1898, cum convenise odată cu Brătianu, în București, la Cismigiu și ce convorbire interesantă a avut cu el.

„Zimbind ușor — scrie Jancsó — dl. Brătianu cu un simț de siguranță elegant mi-a desvoltat și rolul intereselor maghiare și al punctului de vedere maghiar în această chestiune. Mărturisesc, că m'a surprins cunoștința admirabil de corectă și de amănunțită a relațiilor dela noi. Ură și rea voință nu s'a putut simți în cuvintele lui, ba nici chiar acea preocupare pătimășă, ce-i cuprindea chiar și pe cei mai liniștiți compatrioți ai noștri, când discuta cu ei asemenea lucruri.”

Și totuși Jancsó l'a numit „cel mai neîmpăcat dușman” al Ungurilor, neîmpăcat, se vede, nu prin sentiment, ci prin tăria convingerii despre dreptatea cauzei române, și prin iscusința și talentul de a o reprezenta ori-unde și față cu ori-și-cine.

Spunând despre un articol-necrolog asupra lui Brătianu, ce a cetit în ziarle române, publicistul maghiar continuă astfel:

„Am simțit, ce e drept, că am cetit necrologul celui mai neîmpăcat dușman al nostru, dar' am simțit totodată, că am cetit despre așa un dușman, care ar fi putut să fie pentru noi obiect de invidie, dacă l'am fi cunoscut, cu atât mai ales, cu cât ideea maghiarismului în prezent nu are un așa luptător devotat, cum a fost acela, pe care românul l'a pierdut prin moartea lui Brătianu.”

„Eată cine a fost Grigorie T. Brătianu! Eată pe cine am pierdut acum cinci ani!”

La înmormântarea lui deja s'a arătat, că Românii își dau seamă de pierderea ce au îndurat. Din modesta sa locuință, dela hotel Boulevard, s'a pornit conductul și în fața statuii lui „Mihail-Viteazul” s'a oprit, ca la acest loc de înaltă onoare să-și facă un discurs același, care cu armele timpului modern a făcut lupta bravului erou, răpit și el așade tragic neamului românesc. Trecând pe lângă palatul regal garda de zi s'a postat în fața cortegiului, a închinat armele și prin sunet de trompetă s'a dat înalțul și rarul ultim salut acestui nobil fiu al regatului român.

Zecă discursuri s'au rostit numai în București, căci la Tigveni unde s'a făcut înmormântarea, la moșia sa, s'au mai rostit și altele. Cel din urmă cuvânt, la gara de nord, l'a spus dl. D. A. Sturdza, actualul prim-ministru, pe atunci șef al luptătorilor naționali, printre cari era răposatul Brătianu. Remintind pe antecesorii regretatului, pe marii Brătieni, dl. D. A. Sturdza a deplăns între lacrimi, că „moartea a secerat pe un al treilea Brătianu, în floarea vieții, din mijlocul unei mari demnități, care l'a fost încredințată de sufletul națiunii.”

Demnitățile aceasta mare era: presidenția „Ligei”...

Sînt numai 5 ani de atunci, dela moartea s'gduitoarea a distinsului bărbat, și pare că e un veac. Întreg „eu” lui, luptele lui, ideile ce-l frământau, și idealul căruia închina muncă și averea sa, ne par ca vedenie din alte lumi, acum în aceste zile de fatale năpăstuiuri ce s'au lăsat peste neamul nostru.

E enormă pagubă pierderea acestui bărbat; pare-că o simțim și mai grozav acum decît atunci, cînd ne vibră încă în inima durerea. La lumina ce strălucește din figura lui ridicată și înălțată, situația de azi ni-se pare și mai tristă. Pare-că a dus în mormînt cu el mai mult decît o inimă zdrobită, pare-că deodată cu inima lui s'a rănit inima unei generațiuni de oameni.

O! astăzi dacă ar reînvia el, și ar vedea situația creată chestiunii favorite a lui... poate-că ar muri de nou, — de durere.

Dar' noi nu vom sucumba acestei dureri. Din miseriile zilei vom înalța spre el sufletele noastre și din viața lui vom face școală vieții noastre spre a înveța cum să închinăm unui ideal sfînt toate forțele inimei și sufletului nostru. Azi cu atât mai mult, cu cît tuturor ne lipsește el și din toate ne lipsește stătușimul dorit.

Tu lași holda sîmănată: o speranță în poporul Asuprit, și n'oi, în frații înălțați de același dor. Nu! cu tine se nu peară holda astfel sîmănată... Fii simbolul energiei pentru scopul drept, fii, Fii îndemnul, focul sacru, datorita neuitată. Pentru cei meniți să ducă lupta grea la seceriș.

Noi jurăm pe amintirea-ti, luptă se n'oi conținem, Căci în luptă stă viața, și noi caută să trăim!

Dr. E. D.

1848.

Cronica anului.

Viena, 11 Martie.

Ferberea crește. Entuziasmul tinerimei cucerește teren tot mai larg. Azi o adresă coperită de mii iscălituri s'a așternut Monarhului. Metternich consultează de dimineață până seara cu Maiestatea Sa.

Pojon, 11 Martie.

Tinerimea privește ca la un idol la Kosuth. Ieri a hotărît să-și facă serenadă și conduct cu torțe.

Pesta, 11 Martie.

„Cercul opozițional” a dat aseară mare banchet. Musica a cântat „Marseillaise” și marșul „Rákoczy”. S'au rostit toate politice, unele entusiaste, altele violente contra lui Metternich.

Darmstadt, 11 Martie.

La dese pretensiuni guvernul dede prin o proclamațiune necondiționată libertate de tipar și alte drepturi, pe care popoarele cultivate le știu prețuși alături cu viața, din contră cele barbare și de le au sufer a li-se călca în picioare. (G. de Trans.)

Sibiu, 11 Martie.

De opt zile decurg ședințele consistorului evanghelic. Până acum s'a ocupat între altele cu normarea examenelor candidaților de teologie. Proiectul comisiei prevede un examen pentru candidați, și unul pentru parochi. Cest din urmă a fost respins. Cel-ce face examen bun capătă drept la un post. Au intrat mai multe cereri, între cari unele pentru introducerea gimnasticii în planul de învățământ, ca obiect obligat.

Cabinetul Thun.

Chemarea contelui Thun în fruntea afacerilor Austriei a avut darul să de nou avent vieții politice de peste Leitha. Diferitele partide, cari în era de pacificație cu ori-ce preț a lui Gautsch păreau ca și căzute în letargie, — se pregătesc a lua poziție față de noul cabinet.

Contele Thun s'a pus deja serios pe muncă și alaltăieri după amiază a avut o consfătuire de mai multe ore cu noul ministru de finanțe Kaizl și cu fostul ministru de finanțe Bilinski în chestia pactului cu Ungaria. Anume contele Thun vrea să ducă la îndeplinire mai înaltă de toate pactul cu Ungaria, dacă va reuși — bine înțeles — a restaura în reichsrath situația normală, necesară lucrărilor parlamentare.

Posiția partidelor.

Cehii tineri. — Marii proprietari germani. — Partidul german progresist și partidul german popular. — Radicalii lui Wolff. — Polonii.

E lucru neîndoiș, că Cehii tineri, deși n'au intrat definitiv în legături cu contele Thun, observă de present o poziție cam amicală față de noul guvern.

Clubul deputaților cehi-tineri, din care face parte și ministrul de finanțe Kaizl, luând la desbatere intrarea acestuia în minister, a declarat, că deși ea nu s'a făcut cu știrea preventivă a comitetului executiv, primește anunțarea ulterioară ce a făcut-o Kaizl. De altă parte își susține față de cabinetul Thun deplina libertate, până-ce ti va cunoaște în întregime programul.

Conform statutelor clubului, Kaizl își va depune mandatul de deputat. dar' se va supune unei noue alegeri.

Cu alte cuvinte, deputații cehi-tineri sînt pentru moment învoși cu prezența în minister a colegului lor Kaizl.

Syonurile, că partidul marilor proprietari germani ar fi ostil intrării în minister a membrului seu Bärnreuther, se desmint. Anume în conferența ținută în chestie de clubul acestui partid, majoritatea covârșitoare a luat la cunoștință intrarea lui Bärnreuther în minister. Totodată însă, și-a exprimat cu circumspecție convingerea, că acest fapt nu va schimba relațiile partidului față de grupurile germane amice.

Clubul a luat cu mulțumire notă, că pasul lui Bärnreuther s'a făcut numai în vederea gravității situației și numai sub hotărîta condiție, că noul cabinet nu va face nimic ce ar fi în contrarietate cu constituția.

Cluburile partidelor german progresist și german popular (opoziționale) au ținut conferență comună, în care au enunțat, că nici noile ordonațiuni de limbă nu le consideră acceptabile și că vor urma a pretinde rezolvirea legislativă a chestiei de limbă. Față de noul cabinet au decis să observe deplină neîncredere, ear' pentru intrarea în minister a unui membru din partidul aliat (marii proprietari germani) și-au exprimat părerea de rău.

La 15 Martie n. partidele acestea vor ține o nouă conferență comună, în care vor aduce hotărîri definitive privitor la ținuta în reichsrath și la propunerea de punere sub acuză a guvernului Baden, pentru ordonațiunile de limbă.

Grupul radical german pare a se fi recules din prima nedumerire ce l'a cauzat-o noul minister, de vreme-ce se gată earăși de luptă pe toată linia. Deputatul Wolff — directorul arsenalului scandalelor parlamentare — a pornit-o la agitație printre Nemți. Deocamdată umbra prin Tirol și Stiria, propovăduind pretutindeni — obstrucția.

Polonii observă o poziție amicală față de noul guvern. Toate foile de seamă polone îl salută cu simpatie, exprimând nădejdea, că contele Thun va reuși să învingă elementele extremiste și să restaureze stările de ordine și pace în Austria.

Programul lui Thun.

Organul Cehilor tineri, Narodny Listy, publică în următoarele programul cabinetului Thun:

Guvernul se va nîsu să realizeze definitiv pactul cu Ungaria, pe lângă luarea în considerație a necesităților naționale ale Austriei (— pretensiune aceasta a Cehilor tineri, cari totdeauna

au fost ostili unui pact favoritor pentru Unguri. — R. „Trib.”) Față de partidele extremiste, dacă ele vor încerca să impedeze rezolvirea parlamentară a acestor necesități de stat, guvernul se pregătește de cele mai energice măsuri. Contele Thun e decis a alege astfel de mijloace, cari formal se vor deosebi de lex Falkenhaymana (excluderea deputaților turbulenți dela ședințe. — R. „Trib.”), vor avea însă un efect și mai intensiv.

Cu probleme mai mari nu se va ocupa guvernul Thun, dar' nici-odată nu se va feri a-și preciza punctul de vedere, dacă va fi lipsă. Încât pentru chestia cehă, contele Thun va stărui să realizeze în Boemia cel puțin un modus vivendi între cele două neamuri. Privitor la pretensiunile Cehilor, Thun e aplicat a le acorda concesionile promise de Baden. Noul guvern va proceda cu cea mai mare rigoare față de politica de stradă. Chestia autonomiei nu se va rezolva deocamdată, dar' guvernul are programul, ca ceea-ce constituția îndrumă în cercul de competență al dietelor provinciale, aceea se și ajungă acolo. Noul cabinet va fi cu considerare la reaua situație financiară a Austriei și e ferm hotărît a ajuta în acest punct, cum și a sprijini și materializește pe agronomi și pe industriași. Problema principală a guvernului Thun va fi reînvierea sentimentului și credinței dinastice.

Data fiind legătura dintre Cehii tineri și guvern prin intermedierea ministrului Kaizl, programul acesta se poate privi în esență ca autentic. În umare speranțele de o nouă eră în Austria, care în definitiv va duce la federalism — devin și mai îndreptățite.

Chestiuni școlare.

Cătră domnii învățători

— în chestiunea „Icoanei școlii române”. —

De când n'am mai înconștințat în public pe domnii colegi în chestiunea aceasta, a trebuit aproape zilnic să trimitem apeluri și chestionare, precum și deslușiri, pe cale privată, la cei ce „mi-le-au cerut. Durere însă, că mulți au promis, mulți au cerut, dar' puțini au răspuns. Și drept ar scria, că nu intru cei mulți, ci intru cei puțini și-a arătat Domnul puterea sa.

Pe de altă parte cei-ce au răspuns, mă înțelesc mereu a începe cu publicarea lucrărilor din chestiune. Ea bucură o aș începe ori-cînd, dacă aș dispune de un număr suficient de aderenți în fața acestor lucrare, ear' nu ca promisiuni numai, căci voiam să încep lucrarea în rînd alfabetic, astfel ca și cel din urmă să fie ca și cel dintău. Acum ved însă, că așa nu se poate.

Stănd lucrul astfel m'am decis ca să abstan dela rîndul alfabetic, și să încep publicarea în rîndul cum s'au prezentat sau se vor prezenta.

Publicarea se va începe în broșuri de câte 2—3 coale format mare și astfel se va continua până-ce se va termina. Condițiunile de abonament se vor arăta pe cuperta broșurii prime. Anticipez, că acele condițiuni vor fi cu mult mai avantajoase decît cele arătate în chestionar, — grație dispozițiilor, ce s'au luat în urmă.

În modul acesta pot incurge mereu aderenți și de aci încolo, căci lucrarea nu va suferi din cauza aceasta.

Începutul fi voi face cu o broșură din grupa III. („Învățători”); consecutiv și paralel se va publica și din grupa I. („Archiereii noștri”) și din grupa II. („Profesori preparandiali, protopresbiteri etc.”), după-cum adecă se va pute aduna materialul trebuincios pentru scopul acesta.

Cu ocaziunea aceasta rog încă odată pe d-nii colegi a grăbi cu trimiterea datelor biografice împreună cu portretul și monografia școlii, unde au funcționat sau funcționează de present. Cei-ce voesc și posed date mai amănunțite din viața vre-unui arhieru al nostru sau a vre-unui profesor preparandial ori a altui bărbat meritat pe terenul școlar sînt rugați a compune biografia respectivului și a mi-o trimite.

Brașov, 20 Februarie 1898.

Cu stimă
I. Dariu.

*) Acei domni, cari au lipsă de apeluri și chestionare, să binevoiască ase adresa la subscribul și e vor primi gratuit

Posta Redacțiunei.

Dlul C. Pavlovici în Arad. Eroarea era deja în manuscrisul D-v.

CRONICĂ

Sibiu, 11 Martie n. 1898

Serbări în Hațeg. La 26 Februarie n. a sosit în Hațeg noul protopresbiter, dl. T. V. Gheorja, spre a-și ocupa postul seu. Instalarea noului șef tractual al bisericii grort. a dat prilej unei serii de frumoase serbări românești, care s'au încheiat numai la 27 Febr. printr'o veselă petrecere națională. Un raport mai detaliat vom publica îndată-ce ne permite spațiul.

† Constantin de Stamati Ciurea. Din Cernăuți ne sosește trista știre, că valorosul literat român basarabean Constantin de Stamati Ciurea, cunoscut și la noi din scrierile sale, a răposat Duminecă noaptea.

Moartea unui boier român din Bucovina. Zilele trecute a răposat în Banila-Moldovenească (Bucovina) dl. Nicolae cav. de Ursachi în etate de 82 ani. Înrudit cu cele mai multe familii rom. boierești, din Bucovina, răposatul — serie Patria din Cernăuți — s'a bucurat în urma înșușirilor sale deosebite de o iubire și popularitate mare, nu numai în mijlocul rudeniilor sale, ci pretutindenea era cunoscut. Dînsul a fost și un binefacător, testînd frumoasa sa avere, după moartea unei nepoate pe care a iubit-o atât de mult, internatului român din Cernăuți. Ursachi s'a născut în Constantinopol și lăsa după moarte un unic urmaș, care mai poartă numele acestei vechi familii boierești, pe marele proprietar Eudocsiu cav. de Ursachi în Banila.

Înmormântarea lui Cavallotti, s'evirșită la Milan (nu la Roma, cum din eroare s'a spus în numărul nostru de ieri) a decurs în chipul cel mai imposant, deși ploaia neconvenit. Sute de cununii erau purtate în peste douăzeci de care. Mulțime de societăți, cu două sute de steaguri, urmau carul mortuar. Toate școlile, prăvăliile și localurile publice erau închise, edificiile și străzile pe unde a trecut cortegiul — cernite. În fruntea cortegiului mergea primarul orașului, urmat de reprezentanții camerei și senatului. La întîrîm au vorbit primarul orașului, doi deputați și un redactor dela ziarul Secolo, la care colabora defunctul. Sicriul a fost depus în camera mortuară și nu va fi înmormîntat decît după desfacerea testamentului, ca să se vadă ce loc a designat defunctul pentru înmormîntare. Nefericita victimă a duelului a lăsat fiecărui prieten câte un suvenir.

Vifore. Ni-se scrie, că în Făgăraș și împrejurime a bătuit de câteva zile grozavul vifor numit „nemere” (bora Ardealului), pustiind năpraznic tot ce-i venia în cale. La Făgăraș comunicația se întrerupsese, case au fost descoperite și pomi desrădăcinați. Sînt temeri, că viforul a pustiit și s'omănăturile. — Asemenea vifore se anunță și din alte părți ale țerei, s. p. din Becthercul-mare și Zimony, unde încă s'au făcut daune mari. — Pe Marea Adriatică și pe cea Mediterană asemenea au bătuit teribile vifore, cari în diferite părți au zdrobit mai multe corăbii, înecînd pe marinari. — Notăm, că și la noi în Sibiu s'a simțit de câteva zile un vifor turbat, dar' pagube mari nu s'au însemplat.

Omagiu apoorip. Jean Ajalbert, autorul delicișului volum de romane Œuvres Gros, a tipărit zilele trecute în Le Droit de l'Homme, un Hommage à Emile Zola, isălit de toată scriitorimea celebră a Francei. Peste câteva zile însă Le Journal publică scrieri din partea dlor: André Theuriet, Jean Richpin, Cattel Meades, Georges Ohnet, Hugues Le Roux, Maurice Montégut, Michel Corday, Alphonse Allais, Tristan Bernard, Emil Bergeret, Gustave Geffroy etc. etc. și cari toți declară, că semnătura lui era pusă în acel „Omagiu” fără știrea lor și în contra vederilor lor față de chestiunea procesului.

Atunci Jean Ajalbert a trebuit să declare, că Hommage à Emile Zola era o apocrifă și că semnăturile erau puse numai spre a ispiți sentimentele cătorva dintre confrății sei.

Răsvrătire din cauza ciomel. Pe cum se telegrafează din Bombay, indigenii de acolo s'au răscolit de nou contra măsurilor sanitare ce se iau din cauza ciomel. S'au însemplat sîngeroase ciocniri între răsvrățiți și armată. Căpșile indigeni au fost omorîți, mulți răniți. Turburările s'au putut înăbuși abia la intervenirea marinarilor din port.

Rectificare. În darea de seamă și mulțumita publică despre petrecerea tinerimei române din Arad și jur, publicată în numărul 44 al ziarului nostru, speșele sînt înduse cu suma de 101 fl. 85 cr., pe cînd suma apesată cu aranjarea acestei petreceri a fost de 167 fl. 85 cr., ceea-ce prin aceasta se rectifică.

Urmările demonstrațiilor studențești din Viena. Rectorul universității din Viena, vîind a pune capăt demonstrațiilor la universitate, a oprit studenților a mai ține adunări și vorbiri între pereții universității. Totodată la mișcări publice studenții nu mai pot lua parte corporativ decît cu știrea rectorului.

Știri mîrunte. Noul comandant de corp la Timișoara, F. M. L. tal cavalier Schuitner și-a ocupat sediul alaltăieri.

— La Budapesta a răposat membrul casei magnaților Gajdó Salamon.

— Știrea dispariției monahului Dr. Rădica din Vîrșet, dată și de noi ieri, se dovedește; monahul se află la Budapesta.

Mătăasă Bastrobe fl. 8.65

(SEIDEN-BASTROBE)

pană la 42 fl. 75 cr. pentru o stofă, ce ajunge de o haină completă

„Victoria“, institut de credit și economii în Arad.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Victoria“, prin aceasta se invită conform §. 17 din statute la a

X-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Arad la 13 Martie 1898 st. n. la 10 ore înainte de amiază, în localitățile institutului, (strada Arhiducele Iosif nr. 2).

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii, al comitetului de supraveghere și stabilirea bilanțului.
2. Decidere asupra distribuției profitului curat.
3. Alegerea unui membru în direcțiune.
4. Alegerea comitetului de supraveghere.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiar în sensul §-lui 22 al statutelor sunt rugați a-și depune acțiunile eventuale dovezile de plenipotență la cassa institutului cel puțin cu 24 ore înainte de adunarea generală.

Arad, în 27 Februarie 1898.

Direcțiunea institutului.

[757] 1—1

Active.	Bilanț pro 1897.		Pasive.		
Cassa în numerar	40649	76	Capital social:		
Bon în giro-conto	544.29		3000 acții à 100 fl.	300000 —	
Bon la alte bănci	65476.53	66020	82	Fondul de rezervă al acționarilor	105467 34
Cambii în portofoliu		1024910	82	Fondul de pensine al funcționarilor	10814 28
Împrumuturi hipotecare		373510	40	Fondul special de rezervă	14383 57
Avansuri pe efecte publice		24607	—	Depuneri spre fructificare	1123883 26
Casa institutului și alte realități		65797	77	Depozite de casă	2859 58
Efectele proprii		8042	21	Contribuție restantă după inter. dep.	2522 58
Diverse conturi debitoare și interese trans. rest		12221	03	Interese transitoare anticipate	17516 95
Mobilier	3517.04			Dividendă neridicată	564 —
după 10% amortisare	851.70	3165	34	Diverse conturi creditoare	1690 01
				Profit transpus din 1896	3796.65
				Profit net	48446.98
					52243 63
		1618925	15		1618925 15

Debit.	Contul de profituri și pierderi.		Credit.		
Interese:			Interese:		
pentru depuneri spre fructificare	57755	52	dela cambii	99042.60	
Specie:			" hipotecă	296229.59	
Chiria localului	1000.—		" lombard	1992.44	
Contribuție și 10% dare după interesele depunerilor	10014.38		Venitul efectelor proprii	360 72	
Registre, imprimate, lemne, lumină, diverse etc.	4887.03	15901	41	Proviunii și alte venit	1697 24
Salare		11040	79	Chiria și alte arenzi	2951 51
Porto		2177	70	Venit transpus	3796 65
Amortisare din mobilier		851	70		
Venit transpus din 1896	3796.65				
Venit net	48446.98	52243	63		
		139470	75		189470 75

Arad, 31 Decembrie 1897.

Onen m. p., director executiv.

Pentru comptabilitate:
S. Raicu m. p., secretar.

Diracțiunea:

Dr. Vuia, m. p., **Georgiu Lazar**, m. p., **Mihailu Veliciu** m. p. **V. Mangra** m. p.
președinte. vicepreședinte.

A. Karátsonyi m. p. **R. Clorogariu** m. p. **Ignatie Papp** m. p.

Comitetul de supraveghere:

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Arad, 28 Februarie 1898.

Petru Truța m. p., președinte. **V. Papp** m. p. vicepreș. **George Popoviciu** m. p.
George Feier m. p. **Nicolau Marcu** m. p.

Arad, 31 Decembrie 1897.

Oncu m. p., director executiv.

Pentru comptabilitate:

S. Balcu m. p., secretar.

Direcțiunea:

Dr. Vulă, m. p., Georgiu Lazar, m. p., Mihail Veliciu m. p. V. Mangra m. p.
președinte. vicepreședinte.

A. Karásonyi m. p. R. Clorogariu m. p. Ignatie Papp m. p.

Comitetul de supraveghere:

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Arad, 28 Februarie 1898.

Petru Truța m. p., președinte. V. Papp m. p. vicepreș. George Popoviciu m. p.
George Feiler m. p. Nicolau Marcu m. p.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
2. Vol. II. (Völkertliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
3. „Vlacho-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
4. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
6. „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
7. „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

CARTEA DUREREI

care foarte potrivit s'ar pute numi

CARTEA

MÂNGĂIEREI

nu se mai adă de vânzare decât în număr restrins de exemplare

elegant compactate!

Un exemplar costă 1 fl. 50 + 5 cr. porto.

Se poate folosi și ca carte de rugăciuni.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihail de Apșa printr'un circular special.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

Călimdarul „Lumea Ilustrată“ pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

GESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

IN

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Flica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărășnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus de 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Geney. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărășnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 160 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștirilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posaconi bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalie pcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire

librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare:

„Călimdarul Poporului“

pe 1898.

Anul XIII.

Cel mai lătit și cel mai ieftin călimdar românesc.

Raportul despre „mișcarea literară la noi“ al comitetului „Asociațiunii“ a numit

„Călimdarul Poporului“

„excellent“.

Anul trecut a apărut în 5000 exemplare și prin Ianuarie 1897 nu s'au mai găsit nici un exemplar. Mulți, cari au comandat târziu acest călimdar nu l-au mai putut avea.

Grăbiți deci! — grăbiți a vă cumpăra din vreme

„Călimdarul Poporului“ pe anul 1898.

Costă numai 20 cr.,

deși e tot așa de excelent, ba încă mai îngrijit și mai frumos, decât până acum.

În estan „Călimdarul Poporului“ are un conținut literar mult mai bogat ca în anul trecut — și pe lângă aceea — șese ilustrațiuni.

Grăbiți a vi-l procura. Mai ușor e a adăuga prețul la renoirea abonamentului. Cu posta trimis costă cu 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.